

Déu i la càrrega històrica òbvia d'haver servit per tapar les vergonyes d'una societat injusta, desigual i depredadora. Per això s'opta, d'un temps ençà, pel concepte *solidaritat*, que segons Víctor Drury «és el gran principi moral d'ajuda mútua entre els homes, que supera el concepte humiliant de caritat cristiana». La solidaritat sol distingir-se de la caritat perquè el que ajuda se sent responsable de l'altre i de la seva situació, per tant és un valor que promou la compensació de les injustícies socials afavorint els més pobres. Però, d'un temps encara més ençà, la solidaritat, sense adjectius, com a valor intrínsec, ha donat pas a la solidaritat mediàtica: ens movem quan ens pressionen amb imatges corprenedores o quan uns missatges insistents fan surar la nostra mala consciència d'habitants acomodats del Primer Món. El concepte solidaritat, doncs, s'ha acostat molt a la caritat.

En Joel | Un exemple de solidaritat s'ha viscut al Pla de l'Estany aquests darrers temps. Un nen, en Joel, pateix una leucèmia mieloide aguda amb monosomia del cromosoma 7. Articles als diaris, informacions al Facebook, cartells clavats arreu de Banyoles, missatges de correu electrònic sovint usant la paraula *miracle* han fet que la consciència col·lectiva, la solidaritat, el què-faria-si-li-passés-al-meu-fill, la mala consciència personal, la caritat, hagin mogut 1.234 persones (770 a Ba-

nyoles) a fer-se donants de medul·la en una campanya de només 10 dies. És el mateix brot que explica l'èxit de les maratons televisives: una solidaritat sovint eventual però necessària; una solidaritat mediàtica que té un objectiu altament positiu i en aquest cas un resultat favorable per a en Joel.

L'Esther | Mentre s'esdevenia aquest moviment, Esther Vilalta, professora d'educació física de l'IES Pere Alsius i Torrent, va morir en un accident de moto a Barcelona. L'acte d'homenatge es va fer a la sala d'actes de l'INEF a Barcelona, que mai havia estat tan plena. Va ser una resposta digna a tot el que havia donat l'Esther: els seus esforços per acostar els disminuïts a l'esport a través dels programes «Conèixer és estimar» o «La mar d'amics»; la seva participació en moviments per ajudar els més desvalguts; el seu compromís com a voluntària en els Special Olympics i amb l'ONG Agua de Coco, arrelada a Madagascar... Va ser un acte molt solidari i gens mediàtic: ni l'acte ni el seu nom no van aparèixer en cap mitjà de comunicació. El miracle no és la solidaritat dels pladestanyecs, sinó que hi continuï havent gent com l'Esther Vilalta. Per cert, el seu cor ha donat una vida, perquè també era donant. Quan li he dit al meu nebot de què anava l'article, m'ha enviat una selecció d'enllaços que parlen de les retallades a sanitat. És un demagog, el meu nebot.

LA SELVA *joan domènech*

Una revista que plega | La revista lloretenca *La Costa*, dirigida per Ramon Vilaró i amb Josep Blanch de responsable empresarial, però sobretot amb Maria Assumpció Comas com a ànima bàsica, compaginadora i il·lustradora gràfica, deixa de publicar-se en paper i seguirà només en format digital. El motiu del canvi -mala notícia, evidentment, per a Lloret- és la crisi econòmica, traduïda en supressió de subvencions institucionals i en manca de publicitat suficient. *La Costa* es publicava des de feia deu anys i era una revista amena, molt il·lustrada, d'una quarantena de pàgines a tot color i que informava sobre el que es feia a Lloret i a la Costa Brava Sud. Tot i això, no ha trobat prou bona resposta a la població. Des de la seva independència, alguna vegada havia exercit la crítica sobre la gestió municipal, motiu pel qual tampoc no rebia el suport de l'Ajuntament, que mai no l'havia subvencionada. *La Costa* deixa un buit i ens agradaria pensar que pot haver-hi un replantejament.

Un llibre més | Dels pobles costaners n'hi ha alguns, com Tossa, que han estat més afortunats que altres a l'hora de quedar reflectits en la literatura i les

>> Joel, un cas de solidaritat al Pla de l'Estany.

>> Web de l'Institut Pere Alsius, on treballava Esther Vilalta.

>> La Costa, una revista lloretenca que plega.

arts plàstiques. La sort dels tossencs de cara a la divulgació s'ha vist acrescuda recentment amb l'aparició de la novel·la titulada *Un hotel a la costa*, de Nancy Johnstone, amb traducció de Miquel Berga. L'obra parla d'un temps concret (1934-39) prou interessant, i de la dèria d'una parella d'anglesos –la mateixa autora, Nancy, i el seu marit, Archie– que, seduïts per l'encís de la vila, es decideixen a construir-hi un hotel per on acaben passant corresponsals de guerra, poetes, pintors i personalitats britàniques que visiten Catalunya. Amb el temps, l'hotel es converteix en una colònia humanitària per a nens refugiats. El llibre permet recuperar records d'aquells temps passats, tot i que alguns tossencs amb els quals hem parlat asseguren que l'obra conté molta fantasia i alguna mentida i, per tant, des del punt de vista historiogràfic, s'ha de manejar amb compte.

Protecció a Santa Cristina | A la platja lloretenca de Santa Cristina hi creix, en el mateix sorral arran de terra ferma, un lliri especial, el *Pancratium maritimum*, que els lloretencs anomenen *assutzena de santa Cristina*. En els darrers temps s'ha tingut cura de recuperar-lo plenament, però l'Àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament acaba de fer un pas endavant més eficaç en instal·lar una protecció a base de pals i cordes que delimita en sentit longitudinal una franja de platja i evita que la màquina de neteja i la gent afectin aquest espai on la na-

tura manté una planta excepcional. Els lliris de Santa Cristina –una altra forma d'anomenar-los– van quedar immortalitzats antigament en els olis i aquarel·les del pintor Joan Llaverias i en els versos de Ferran Agulló i altres poetes.

LA CERDANYA *erola simon*

La Festa de l'Estany | La Festa de l'Estany és un gran esdeveniment puigcerdanès i cerdà nascut a final del segle XIX com una celebració de la colònia d'estiuejants.

Els emblemes d'aquesta festa són l'estany de Puigcerdà i les carrosses que desfilen per la vila. En origen, i ho hem vist en fotografia d'època, les carrosses eren carruatges de cavalls guarnits amb flors i tota mena de vegetals. Avui, són artefactes diversos remolcats per bells tractors –o ben antics o nous de trinca– i guarnits seguint alguna temàtica de més o menys actualitat. Comparses de gent fent gresca les acompanyen. Tot plegat resulta una diada molt acolorida, i els participants s'ho passen tan bé que fàcilment transmeten al públic l'alegria de la festa. Un concurs amb premis en metàl·lic espereja les colles a fer la millor carrossa i la més original. Tanca la jornada un centenari castell de focs que té per escenari l'estany de Puigcerdà.

Activitats d'estiu | La Festa de l'Estany és l'esdeveniment que tanca l'estiu a Cerdanya. Els estiuejants han pogut gaudir entre el juliol i l'agost d'una pila d'ofertes lúdiques i culturals, algunes d'interessantíssimes i de gran qualitat. Literalment no s'és a temps de gaudir de tot. Hi ha tanta fressa aquests mesos d'estiu que el visitant podria prendre la comarca per una reserva de sensibilitat artística, musical i cultural, i pensar, falsament, que aquesta és la tònica habitual. Gràcies per la visita.

Observar les fronteres, veure el món | Amb aquest títol s'ha publicat el recull de ponències i comunicacions presentades al primer congrés internacional del mateix nom celebrat a Bellver, Puigcerdà i Llívia al maig de 2010. Els autors, Òscar Jané i Queralt Solé, han presentat a l'Arxiu Comarcal de la Cerdanya els volums que recullen totes les intervencions realitzades en aquest primer congrés d'estudi i reflexió al voltant de la frontera. I quin lloc millor que una terra de frontera per a iniciatives com aquesta, que obren les seves portes a experiències frontereres de tots els racons del món? Precisament aquest final d'estiu s'ha celebrat la Diada de Cerdanya, enguany al municipi de Ger. Es tracta d'una festa anual que pretén agermanar l'Alta i la Baixa Cerdanya i superar d'alguna manera la partició fronterera que divideix la comarca. És prou cert i notori per als que vivim aquí que aquesta divisió és

>> *Un llibre sobre l'origen turístic de Tossa de Mar.*

>> *L'assutzena de santa Cristina.*

>> *Cartell de la Festa de l'Estany de Puigcerdà.*

